

# SCHILLER INSTITUTTET

\* [si@schillerinstitut.dk](mailto:si@schillerinstitut.dk) \* [www.schillerinstitut.dk](http://www.schillerinstitut.dk) \*

## *Fred gennem økonomisk udvikling* Ugeavis 23 – 2014

---

### I dette nummer:

\* Schiller Video den 29. maj med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg: Efter protestvalget mod EU: Samarbejde mellem suveræne nationer!  
[www.schillerinstitut.dk](http://www.schillerinstitut.dk)

\* USA: LaRouches Firepunktsprogram s. 1

\* USA: Slående valgresultat for LaRouche-kandidat i Texas s. 2

\* Frankrig: *Jacques Cheminade*: I kølvandet på jordskælvet; Anledning til en Storslået Plan s. 3

\* Irland:  
Sinn Féin vinder stort i Irland; oprør mod nedskæringer vender irsk politik på hovedet s. 3

\* HOVEDARTIKEL:  
*Helga Zepp-LaRouche*: Imperiet smuldrer! De europæiske nationers fremtid fra Atlanterhavet til Det kinesiske Hav! s. 4

\* Grækenland:  
Syriza topper i EU-parlamentsvalgene s. 5

\* Ungarn:  
Endnu en sejr til EU-rival Viktor Urban s. 6

\* Det britiske Imperium alarmeret over EU's jordskælvsvalg s. 6

\* 'Euroen har kurs mod opløsning' s. 6

\* Glass-Steagall, Italien: Nyt lovforslag om bankopdeling i det italienske parlament s. 7

\* Rusland: Glazyev irettesætter USA's Krigspolitik i Ukraine s. 7

\* Lyndon LaRouche:  
Hovedtale til konference i Moskva 29. maj s. 7

### USA: LaRouches Firepunkts-program

30. maj 2014 - Politisk og økonomisk er den globale situation moden til det firepunkts-genrejsningsprogram, som Lyndon LaRouche fremlagde i sin webcast den 16. maj (<http://larouchepac.com/node/30865>).

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Michelle Rasmussen; Anne Stjernstrøm \* KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 \* Eget tryk \* Støt Schiller Instituttets arbejde: Medlemskab: 1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. \* Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

Dette program inkluderer:

- 1) Genindfør Glass-Steagall;
- 2) Genopret et kreditsystem i traditionen efter Hamilton, et system under Finansministeriet, der er helliget fysisk-økonomisk vækst;
- 3) Knus den Grønne politik; og
- 4) Gå omgående i gang med tiltag for en mobilisering af en termonuklear, fusionsbaseret økonomi.

Uden en ændring af den politiske og økonomiske tænkning i retning af en sådan fremgangsmåde, er der intet håb om, at vi kan undgå at styrte længere ud i socialt kaos og massedød, enten ved, at midlerne til opretholdelse af den fysiske eksistens udsættes for et ødelæggende sammenbrud, eller, gennem en global krig.

Heldigvis er de væsentlige eurasiske nationer – Kina, Rusland og nu Indien – allerede på rette kurs. Som det blev tilkendegivet på det nylige, banebrydende topmøde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, er disse gigantnationer forenede i perspektivet om samarbejde omkring højteknologisk udvikling, inklusive udforskning af rummet. Den kendsgerning, at de erklærede sig forpligtet til at være fælles om arbejdet med Xi's Økonomiske Silkevej og Putins Eurasiske Økonomiske Forbund, understreger denne harmoni.

Det udviklingsperspektiv, som er skitseret af den nye Narendra Modi-regering i Indien, såvel som modtagelsen af dennes valgsejr i Rusland, Kina og den sydøstasiatiske region generelt, giver et løfte om, at også Indien, med sine imponerende videnskabelige evner, vil tilslutte sig indsatsen.

Der er ingen sådanne positive nyheder at rapportere fra kontinental-Europa, selvfølgelig, men der har været meget vigtige udviklinger dér. Resultatet af valgene til EU-parlamentet i 25. maj-weekenden var et politisk jordskælv vendt imod Den europæiske Unions forhadte, økonomiske diktatur. Dramatiske justeringer er nu på vej, især i Frankrig, hvor Socialistpartiet, med sit nedskæringsprogram, dikteret af EU, blev afgørende besejret. Kombineret med oprøret i Tyskland, som giver genlyd andetsteds, imod briterne/Obamas konfrontationskurs over for Rusland, åbner dette anti-EU-valg for en politisk proces for den nødvendige, ændrede politik hen imod samarbejde med Eurasien.

USA er imidlertid stadig afgørende og er fortsat det globale økonomiske og politiske systems støttepille. Hvis USA forbliver under Det britiske Imperiums tommel, gennem den britiske marionet Barack Obama, vil den globale udsigt for menneskeheden forblive dyster, til trods for en håbefuld udvikling andetsteds. Men hvis den amerikanske politiske scene selv undergår en omvælt-

ning, hvor den enorme del af befolkningen, som er drop-  
pet ud af politik som følge af, at de er demoraliseret,  
kommer tilbage i kampen, og der sker et oprør imod  
Obamas/Wall Streets kontrol over det demokratiske parti,  
er vejen til en positiv fremtid i sigte.

Potentialet for netop sådan en udvikling var åbenlys un-  
der primærvalgene i staten Texas til USA's Senat. Selv  
om det lykkedes det korrupte, demokratiske partiapparat  
at besejre Kesha Rogers med det officielle stemmetal, så  
kan det ikke undertrykke virkningen af Rogers modige  
lederskab, hvor hun vækkede FDR-JFK-ånden til live  
igen i det demokratiske parti på nationalt plan. De, der  
blev opildnet til at handle af Rogers budskab, ved, at der  
står meget mere på spil end valget. De er, som del af en  
landsdækkende maskine, inspireret til at fortsætte kam-  
pen for den nødvendige, globale forandring.

LaRouches Firepunkts-program er centralt placeret i  
denne kamp og har potentialet til at transformere ikke  
alene nationen, men hele verden.

### **USA: Slående valgresultat for LaRouche- kandidat i Texas: Kesha Rogers peger mod fremtiden, mens Texas-demokrater går ned**

28. maj 2014 (EIRNS) Af Harley Schlanger – Ved afslut-  
ningen af en intens kampagne, der har varet i fem måne-  
der, sagde den demokratiske LaRouche-kandidat, Kesha  
Rogers, til deltagerne i sit sejrsparty på valgnatten, at  
deres aktiviteter har forandret verden.

”Min kampagne til det nationale Senat handlede ikke om  
et valg”, sagde hun, ”men om en mission, der går ud på at  
give USA en fremtid. Vi slog oddsene ved at placere os i  
kampvalget, og vi kørte en kampagne, i hvilken vi sagde  
sandheden om den eksistentielle krise, som nationen står  
overfor, og om det enorme potentiale, vi har for at få en  
fremtid, når vi først har slået det anglo-hollandske Impe-  
rium og dets marionet, Obama. Vi gjorde dette til hoved-  
spørgsmålet, og sluttelig responderede næsten 3 ud af 10  
demokrater, som stemte til kampvalget, på min opfor-  
dring til hans afsættelse gennem en rigsretssag.”

”Ved at køre min kampagne på denne måde beviste vi, at  
en voksende minoritet af vælgere vil respondere på ’store  
idéer’.”

Rogers satte fokus på nogle af de begivenheder, som  
demonstrerede dette potentiale. Hun talte om, hvordan  
hun var blevet bevæget over at møde veteraner, hvis ind-  
ledningsvis skepsis over for hende, samt over for politik  
generelt, forandrede sig dramatisk til følelsesbetonede  
udbrud til støtte for hende, idet de blev inspirerede af  
hendes appel til deres højere egenskaber af patriotisme  
frem for partier. Hun genkaldte sig denne samme kvalitet  
af respons under hele kampagnen, når hun henvendte sig  
til desperate mennesker, som led under de stadigt værre  
virkninger efter det økonomiske sammenbrud i 2008, og  
som var demoraliseret over deres aktuelle omstændighe-  
der og ude af stand til blot at tænke på fremtiden.

”Det, de søger, er lederskab, som kan skabe optimisme  
om fremtiden. Det, vi satte i gang med denne kampagne”,  
sluttede hun, ”sluttede ikke her i aften. Vi har bevist, at  
ånden fra Kennedy-årene stadig kan tappes, og at ønsket  
om videnskabeligt og teknologisk fremskridt indgyder

ægte håb om en bedre fremtid. Jeg vil ikke ophøre med at  
kæmpe for det”, sagde hun.

### **Et politisk skift i Texas**

De uofficielle slutresultater, som blev frigivet af Texas’  
Valgbestyrrelse ved middagstid, gav Rogers kredit for  
27,83 % af stemmerne, hvilket er lidt under 56.000  
stemmer. Men cifrene fortæller ikke hele historien om  
dette kampvalg.

Da man nåede dagen for afstemningen, var Rogers’ kam-  
pagne fuldstændig brudt fri af demokratiske partifolks  
LaRouche-haderes ynkelige anstrengelser for at holde  
den indespærret. ’Lejesvende’ for det demokratiske parti  
havde overarbejde i løbet af Memorial Day-weekenden i  
et forsøg på at stoppe kampagnen tilbage i en kasse. Flere  
demokratiske partifolk i delstaterne og amterne satte den  
samme, gamle anti-LaRouche bagvaskelse i omløb, i en  
bølge af e-mails og masseforsendelser, alt imens deres  
udvalgte taber, Rogers’ modstander David Alameel,  
snublede usammenhængende igennem flere interviews,  
hvor han ikke overbeviste nogen om noget som helst.

Ledende partifolk, som støttede Rogers, rapporterede, at  
Obama-tilhængerne, som støttede Alameel, ikke havde  
andet tilbage end trusler om eksklusion, valgsvindel og  
udelukkelse af vælgere at stille op med imod Rogers. Et  
af partifolkene sagde, at anti-Rogers aktører var choke-  
rede over, hvor lavt niveauet af tidlige stemmeafgivelser  
var, da Alameels støtter stolede på et velfunderet, stort,  
tidligt afstemningsresultat, inklusive afstemning pr.  
brev/mail og blanke stemmesedler, for at opnå en sejr-  
margin. Selv i amter, hvor der beviseligt er potentiale for  
valgsvindel – som partiformand Gilberto Hinojosas ’len’  
i Rio Grande Valley – var antallet af tidlige stemmeafgi-  
velser langt under det forventede.

En parti-insider tilføjede, at Rogers leder et oprør, baseret  
på, hvad der engang var Texas-demokraters bedste tradi-  
tion – deres anti-Wall Street-synpunkter, som indbefatter  
den overbevisning, at regeringen skal arbejde for folkets  
interesser, ikke for de store selskabers interesser. Dette  
oprør vil sluttelig lykkes, uanset, hvad der sker den 27.  
maj, sagde han, fordi vælgere, som i øjeblikket forlader  
det demokratiske parti i Texas, snart opdager, at republi-  
kanerne er fascister, som er imod regering og for nedskæ-  
ringer, og disse vælgere vil komme tilbage til demokra-  
terne – ”under forudsætning af, at Rogers’ og hendes  
ligesindedes idéer overtager partiet.”

Dette synspunkt afspejledes i mange kommentarer i me-  
dierne i kampagnens sidste dage, symboliseret af profes-  
sor i politisk videnskab ved Rice University, Mark P.  
Jones, som sagde til *Washington Post*, at, uanset, hvad  
der sker ved valgene, ”forventer jeg, at vi vil få mere at  
se til Kesha Rogers i fremtiden.”

### **Texas-demokraterne ødelægger sig selv**

David Alameels sejr over Kesha Rogers i kampvalget er  
den klassiske Pyrrhussejr. Det, han gjorde for at vinde  
valget – hvor han brugte 5 mio. dollars (eller mere) på at  
køre en negativ kampagne fuld af løgn og bagvaskelse  
mod Rogers, og hvor han udelukkende udså sig overve-  
jende sandsynligt loyale, pro-Obama demokrater som sin  
målgruppe, alt imens han intet gjorde for at få den store  
masse af demoraliserede vælgere ind i en dialog om prin-

ciipelle spørgsmål – pressede stemmetallet ned til et historisk lavt punkt i nyere tid.

Alt imens 750.000 stemmer blev afgivet på delstatsniveau i det republikanske kampvalg til viceguvernørposten, blev der afgivet færre end 190.000 stemmer i det demokratiske kampvalg. Med godt 13. mio. registrerede vælgere i Texas, var stemmeprocenten i det demokratiske partis kampvalg omkring 1,47 % - næppe et fingerpeg om, at en loyal fastholden af Obama er en vinder-strategi i Texas!

Alt imens Rogers' 55.956 stemmer repræsenterer kernen i en valgkreds, som er under udvikling, så kunne Alameles millioner af dollars i eget, personlige bidrag til valget kun fremskaffe 145.000 vælgere. Det er ikke kun det, at han er en fejlbehæftet kandidat, men også det, at partiets strategi er selvødelæggende. Det er almindelig kendt, at partapparatet, som kontrolleres af Wall Street, ikke har til hensigt at udfordre den siddende, republikanske senator John Cornyn.

I en historisk tale til det nationale partikonvent i San Antonio i 1980 advarede Lyndon LaRouche om, at partiet ville være dømt til undergang, hvis det afviste en videnskabelig, pro-vækstkurs, og i stedet erstattede den med en Wall Street-dikteret forpligtelse til frihandel, afregulering og 'grøn' miljøpolitik. Hans advarsel viste sig at være profetisk. Kesha Rogers tog, i sin 2014-kampagne til Det amerikanske Senat, LaRouches udfordring op, om en genopbygning af partiet, baseret på en tilbagevenden til Det amerikanske Systems principper, som er indlejret i Franklin D. Roosevelts New Deal og John F. Kennedys Nye Fremskudte Grænse (rummet, -red.).

I kampagnens løb tiltrak Rogers støtte fra et bredt spektrum af demokratiske vælgere samt dem, der havde forladt partiet i afsky over dets Wall Street-program. Støtte kom fra afroamerikanere, som ved, at Obama har fulgt Bush-Cheney-vejen, til spansk-talende, som ved, at Obama er "chef for deportering", og til overvejende hvide farmere og såkaldte Tea-party aktivister – alle ivrige efter at høre, hvordan landets eksistentielle krise kan løses.

Som Kesha Rogers understregede på valgaftenen, så vil denne kamp fortsætte, og vi vil vinde den!

### **Frankrig: Jacques Cheminade: I kølvandet på jordskælvet; Anledning til en Storslået Plan**

27. maj 2014 – Jacques Cheminade, formand for det franske parti, Solidarité & Progrès, kom med denne erklæring fra Paris, den 25. maj. Cheminades erklæring kommer i kølvandet på valgene til Europaparlamentet, hvor der var en overvældende stemmeafgivelse til fordel for anti-EU-partier.

### **"I kølvandet på jordskælvet; en anledning til en Storslået Plan"**

Det, der skete ved disse europæiske valg, måtte ske, manglen på et virkeligt alternativ taget i betragtning. For det første, sejren til Front National og Socialistpartiets kollaps, dernæst den lave stemmeprocent, og sluttelig, den dybe vrede imod et Europa, som har forrådt europæerne. Øjeblikket er derfor kommet til at gribe chancen for

at komme ud af den fælde, som er euroen og Den europæiske Union.

Alternativet kan selvfølgelig ikke være en tilbagetrækning til de nationale grænser; en storslået plan må foreslås, et projekt, som kan mobilisere folkene på vort kontinent. Frankrig, som i dag ikke længere er en republik, men er blevet et oligarki, må på ny bygge sig selv op, ved at bruge som inspiration den eksemplariske, "bestemte idé", efterladt til os som en arv efter Charles de Gaulles, som Jean Jaurès definerede som 'at tjene menneskeheds sag'. Vi må atter blive os selv, patrioter og verdensborgere.

Lad os foreslå, til vore nationer og folk, et Europa fra Atlanterhavet til Uralbjergene, og bygge et Eurasien fra Atlanterhavet til Det kinesiske Hav, ved ikke længere at deltage i et system af falsk valuta, udstedt af Den europæiske Centralbank og City of London. Lad os blive inspiratorer til en orden, bestående af "détente (afspænding), entente (enighed) og Kooperation (samarbejde) blandt folkene."

For at gøre det må en virkelig bankreform befri os fra et finansielt og monetaristisk spils åg, og en tilbagevenden til en ægte, statslig kreditpolitik skulle kunne tillade os, sammen med de andre lande i Europa og verden, at finansiere de store projekter, som er nødvendige for det almene vel og de kommende generationer.

Når Frankrig bærer verdens håb, er hun ikke alene. Men for at dette skal være muligt, må vi imidlertid bryde med impotensens og pessimismens ideologi, og forny de værdier, der er angivet i Fortalen til vor Forfatning og i Modstandsbevægelsens Nationalråds program. Vil vi ellers ikke i modsat fald få at se, at Front National, som hidtil til overflod har fået mediedækning, og hvis betingelser for at opstå skabtes af den aktuelle, politiske kaste, bliver reservehullet til selve det køretøj, som er i færd med at drive os hen imod afgrunden? Er det troligt, at det vil blive bæreren af "lykkelige dage"?

En ny, positiv fredshorisont må gives til verden; ikke blot en ændring af politikken, men en ny, historisk tilstand med gensidig udvikling, inspireret af fremtiden, og ikke af fortidige traditioner eller ekstrapoleringer af nutiden.

### **Irland:**

### **Sinn Féin vinder stort i Irland; oprør mod nedskæringer vender irsk politik på hovedet**

27. maj 2014 – I sidste uge vendte valgene til alle lokalrådene og til EU-parlamentet i begge dele af Irland monopolet for de tre, etablerede partier, som har domineret Irland i ni årtier, på hovedet. Sinn Féin fik en enorm, dramatisk fremgang og er nu Irlands største parti. Det sætter scenen for de næste valg til det nationale parlament i den Irske Republik, og varsler slutningen for Fine Gael-Labour-koalitionsregeringen, den anden regering i træk, der har hamret morderiske EU- og Trojka-nedskæringer ned i halsen på det irske folk. Sinn Féin gjorde modstand mod disse nedskæringer til hovedemnet i deres kampagne og lovede at beskytte de sårbare og Irlands interesser, snarere end at lægge sig fladt ned for Trojkaen. I kølvandet på sit partis tilnærmelsesvis udslættelse, (*fortsættes side 5*)

**HOVEDARTIKEL:**  
**Helga Zepp-LaRouche:**  
**Imperiet smuldrer!**

**De europæiske nationers fremtid  
 fra Atlanterhavet til Det kinesiske Hav!**

EU-modstandernes succesrige jordskredsvalg i Frankrig, Storbritannien, Grækenland og Irland, samt betydelige succes i Danmark, Italien, Ungarn, Østrig og Polen, betyder et vendepunkt: begyndelsen til enden for EU-imperiet. Samtidig præsenterer valget bureaukratiet i Bruxelles for regningen for det mislykkede eksperiment med møntunionen og krænkelserne af menneskerettighederne, gennem Trojkaens nedskæringspolitik, i Grækenland, Italien, Spanien og Portugal, og Frankrig har fået regningen for sit Bruxelles-inspirerede nedskæringsprogram. Den efterfølgende sjakren om besættelsen af embedet som EU-kommisionspræsident illustrerer den sygdom, som dette EU har fået: Bakterien spreder sig.

I mange af verdens hovedstæder gætter man om, hvordan det er fat med EU's fremtid, og hvilken indflydelse, dette oprør vil få på hele den strategiske situation. Og her skilles ånderne. For dem inden for og uden for EU, som troede på propagandaen fra Bruxelles om, at EU var garant for freden indadtil og udadtil, og derudover forsvarede Europas interesser over for andre blokke i verden og derfor vil bringe fordele for alle, er dette valgresultat det nødvendige kolde brusebad, som forhåbentlig vil lade dem erkende virkeligheden bedre.

For dem derimod, som i EU, siden Maastricht, har set et imperium i stadig ekspansion, der, sammen med NATO's udvidelse mod øst har deltaget stadig mere i inddæmningsstrategien over for Rusland, og som udviklede sig mere og mere til et monster, der udelukkende forsvarede bankernes interesser på bekostning af det almene vel for borgerne, mellem hvilke svælget mellem rig og fattig er blevet uacceptabelt stort – for disse personer udgør valgresultatet en meget positiv udvikling.

Intet tænkende menneske kan i dag længere være i tvivl om, at der, hundrede år efter Første Verdenskrigs udbrud i 1914 ikke alene findes paralleller hertil, men at hele verdenssituationen, i betragtning af et atomvåbenarsenal, som er stort nok til at udslette menneskeheden et par dusin gange, og i betragtning af de konsekvenser, som en borgerkrig i Ukraine ville få, er langt farligere, fordi menneskeheden, i en Tredje Verdenskrig, kunne ophøre med at eksistere. Uagtet de fortolkninger, som udbredes af de politiske tænketanke og massemedier, de såkaldte »fortællinger« (»narratives«), så udgår krigsfaren ikke fra Putin og heller ikke fra Kina. Den er udelukkende et resultat af en hel række af intentioner og fejl i Vesten:

- 1) Ikke at indbefatte Rusland, efter Sovjetunionens kollaps, i nye alliancer og forbund;
- 2) Det brudte løfte til Rusland efter Sovjetunionens kollaps om ikke at udvide NATO helt frem til Ruslands grænser;
- 3) Til EU-associeringsaftalen for Ukraine at knytte et ultimatum, der som konsekvens ville have gjort det umuligt at forsvare Rusland og måtte

sønderrive Ukraine, i betragtning af landets sammensætning;

- 4) At, med politikken med regimeskift for enhver pris, ved siden af langtidsfinansieringen af 2200 NGO'er i Ukraine, slippe kendte nazi-Frankensteinmonstre løs, og
- 5) dernæst have den utrolige frækhed at dække over deres grusomheder, som f.eks. Odessa, samtidig med at prædike demokrati og menneskerettigheder.

Kendsgerningen er, at befolkningen i de europæiske nationer ikke tror på disse »fortællinger«. Sidste gang, der var en lignende uoverensstemmelse mellem det, som den officielle parti- og medielinje foregav, og det, som befolkningen tænkte, var omkring oktober 1989 i DDR. Mennesker i Europa har to gange oplevet en verdenskrig på deres eget territorium i det 20. århundrede, og selv om de ikke kender alle kendsgerninger og bagrunde, anerkender de demoniseringen af Putin som en krigshetz og stemmer følgelig imod de partier, som bedriver den.

Den anden hovedårsag til valgresultatet ligger naturligvis i naturen af det, som er kommet ud af EU gennem processen fra Maastricht til Lissabon – nemlig et overnationalt diktatur til gavn for bankernes og spekulanternes interesser. I stedet for at benytte den historiske chance, som opstod ved Berlinmurens fald i 1989, og som kunne være blevet en potentiel stjernestund for menneskeheden, til at etablere en fredsorden for det 21. århundrede, satte den samme geopolitik ind, som allerede karakteriserede forhistorien til Første Verdenskrig. Tyskland blev, som prisen for genforeningen, tvunget til at opgive suveræniteten over egen valuta, D-marken, give tilsagn til den europæiske møntunion mod bedre viden og lade sig klemme inde i EU's korset gennem Maastricht-traktaten. Med indførelsen af euroen blev eurozonen og implicit hele EU til den regionale repræsentant for systemet med »globalisering«, som blot er et synonym for det verdensimperium, som er baseret på den særlige, anglo-amerikanske relation.

Lissabontraktatens EU, som oligarkiske kredse snarest muligt ønsker at erstatte med en europæisk stat, er ikke andet end en ny udgave af de imperier, som har regeret Europa i årtusinder: det græske imperium, beskrevet af Thukydides, gennem hvilket det antikke Grækenland gik under, det romerske riges imperium, det venetianske imperium, det hollandsk-engelske imperium og sluttelig det britiske imperium, som på ingen måde er gået ned, men som fortsat eksisterer i form af den omtalte globalisering. Der ligger en dybere sandhed i myten om, at den menneskehadende olympiske gud Zeus forvandlede sig til en Tyr for at forføre Europa. Hvis man beskriver den europæiske histories hovedkonflikt i de sidste tre tusinde år ud fra den græske mytologis synspunkt, så bestod denne konflikt imellem Zeus' oligarkiske system og Prometheus' progressive system, som bragte ilden, og dermed det videnskabelige og teknologiske fremskridt, til mennesket, og ud fra kristendommens standpunkt kommer denne konflikt til udtryk gennem modsætningen mellem Satan og Guds godhed. EU's Europa af i dag ligger utvivlsomt under for Zeus' fristelser, og hvordan skal

man karakterisere globaliseringssystemet, når den tager millioner af menneskers død med i købet? I hvert ikke som kristent.

Kendsgerningen er, at EU ganske vist er et europæisk imperium, men at der imidlertid ikke eksisterer noget 'europæisk folk'. Og i det mindste en del af de 28 nationer, der er blevet bragt ind under Bruxelles-diktaturets åg, har givet udtryk for dette. Og da det transatlantiske finanssystem er håbløst bankerot, og Trojkaen, ud over de bekendte, for befolkningen dødbringende forskrifter i bankernes og spekulanterne interesse, intet har at tilbyde, er det kun et spørgsmål om yderst kort tid, hvornår denne oligarkiske konstruktion vil være til ende. Hvis de europæiske nationer vil overleve, må Europas imperiale karakter overvindes så hurtigt som muligt!

Heldigvis dannes for tiden som alternativ en gruppering af nationer, som i stedet for dette har indforskrevet sig til Prometheus-princippet om udvikling af deres befolkninger og samarbejde som suveræne republikker. Kina har hævet programmet om opbygning af den Nye Silkevej mellem Asien og Europa til sin førsteprioritet, og med Shanghai-aftalen mellem Rusland og Kina, hvor man vedtog et langfristet, strategisk samarbejde mellem de to stater og 46 andre enkeltaftaler om grundlæggende samarbejde, bl.a. inden for områder som højteknologi, er der opstået en ny pol, som også Indien og de fleste andre asiatiske stater vender sig imod. Alt vil nu afhænge af, om en gruppe af nationer i Eurasien finder sammen, som konstituerer en alliance af suveræne republikker på denne planet, som for evigt undsiger idéen om krig som middel til konfliktløsning og forener sig i samarbejdet omkring menneskehedens fælles mål.

Den Nye Silkevej, altså opbygningen af mange infrastrukturprojekter på højeste tekniske niveau, og dermed forudsætningen for udviklingen af det eurasiske, men også det afrikanske kontinents, indlandsregioner, er blevet sat på dagsordenen gennem denne nye alliance mellem Kina og Rusland. Dermed begynder den nye økonomiske geometri, nemlig langfristet udvikling af realøkonomien og det almene vel, at blive til virkelighed, og den gamle geometri med »at blive rig i en fart« bliver afløst. Også selv om de angiveligt praktiske politikere endnu ikke har begrebet det, så reflekterer valgresultatets vendepunkt ved EU-valgene afslutningen af en epoke. Menneskeheden har atter et fremtidsperspektiv.

### **(Fra side 3)**

trådte vicepremierminister Tanaiste og udenrigsminister Eamon Gilmore tilbage som ledere af Labour-partiet.

I 2011 fik Labour dobbelt så mange stemmer som Sinn Féin, men i sidste uge var Sinn Féins stemmetal det tredobbelte af Labours.

Fængslingen og den 96-timer lange afhøring af Sinn Féin-formand Gerry Adams af politiet i Nordirland, blot tre uger før valgene, som nogen havde håbet ville skade Sinn Féin ved stemmeurnerne, kan, iflg. Adams, "muligvis have været en hjælp" ved valgene. Den vidt offentliggjorte anholdelse af det irske parlamentsmedlem skyldtes angiveligt en efterforskning af påstande om en IRA-mord, der skulle have fundet sted for 42 år siden.

Sinn Féin er naturligvis kendt for sin historiske kamp mod britisk overherredømme og sin fortalervirksomhed for irsk national suverænitet og national genforening. Adams, som talte, mens stemmeresultaterne blev bekendtgjort, understregede, at sidste uges valgsejr endda overgik det tidligere vandstandsmærke, Sinn Féins valgsejr under ledelse af Arthur Griffith i 1918. Dette valg blev afholdt ved starten af den irske uafhængighedskrig mod britisk overherredømme. Griffith, som i nyere tid knap nok høres omtalt i Irland, var grundlæggeren af Sinn Féin i 1905 og havde detaljerede planer for Irlands økonomiske udvikling baseret på Lists og Henry Careys politik.

**Se: "The American Roots of Sinn Féin: the Story of Arthur Griffith" <http://larouchepac.com/node/16683>**

Som et resultat af dette valg er Sinn Féin, det eneste parti, som både er organiseret i den sydlige og i den britisk-regerede nordlige del, nu det største parti i Irland, inklusive i den nordlige del. Det vil nu være det største parti i byrådene i både Dublin og Cork i Republikken, og i både Derry og Belfast i den nordlige del. De tre, etablerede partier i republikken tilsammen vandt kun halvdelen af alle pladser i lokalrådene, mens Sinn Féin, sammen med diverse uafhængige anti-nedskæringskandidater og små, venstreorienterede partier, vandt den andel halvdel. Sinn Féins sejr i EU-valgene var ligeledes så imponerende, fordi de vandt repræsentation i alle fire valgkredse, i både Nord og Syd.

### **Grækenland:**

#### **Syriza topper i EU-parlamentsvalgene**

27. maj 2014 – Det førende, græske oppositionsparti, Syriza, toppede EU-parlamentsvalgene i Grækenland og leverede et stærkt budskab om, at det kunne vinde de næste valg til det nationale parlament. Ikke desto mindre blev stemmeafgivelsen til fordel for anti-memorandum-partierne effektivt undertrykt med forskellige midler.

Afstemningsresultatet gav Syriza tæt ved 27 %, hvilket giver det 7 af de 21 pladser, Grækenland har i EU-parlamentet, alt imens det regerende parti Ny Demokrati fik under 23 %, svarende til kun 6 pladser. Det tredje parti var det fascistiske Gyldent Daggry med over 9 %, hvilket giver 3 pladser. Dette parti blev skabt for at aflede proteststemmerne i valgene til det nationale parlament i 2012. Partiets anti-memorandum-politik fungerer kun som en kæp i hjulet for de legitime partier.

### **Ungarn:**

#### **Endnu en sejr til EU-rival Viktor Urban**

27. maj 2014 – Der var mere tænderskæren i Den europæiske Union, da det regerende Fidesz-parti i Ungarn vandt 52 % af stemmerne, hvilket giver det 12 pladser i EU-parlamentet. Dette er premierminister Viktor Urbans parti, en rival til Eurokraterne pga. sin holdning om, at nationale interesser er vigtigere en EU-"solidaritet" for selvdestruktion. For kun et par uger siden vandt Fidesz to tredjedels flertal ved valgene til det nationale parlament. Blandt de politiske tiltag, han gennemførte, og som skabte vrede i Bruxelles, var hans beskatning af bankerne,

hans indgåelse af en aftale med Rusland om opførelse af et atomkraftværk og hans gennemførelse af love, der forbyder udenlandske selskaber, dvs. spekulanter, at opkøbe ungarsk landbrugsjord. Det er hans politik at skabe en klasse af små og mellemstore landmænd.

Orban sagde til sine tilhængere: ”Vi vandt, og vi vandt stort.”

Det stærkt højreorienterede Jobbik-parti kom ind på en andenplads. Og de store tabere blev Orbans største kritikere, inklusive Socialisterne, som fik lige under 11 %, og den Demokratiske Koalition, en udbrydergruppe dannet af den tidligere socialistiske premierminister Ferenc Gyurcsany, med tæt ved 10 %. De vil hver få 2 MEP’er. Ungarns grønne parti, LMP, kravlede lige netop over spærregrænsen på 5 % og vil få 1 MEP. Stemmeprocentsen var lav, med kun 2,2 mio. af Ungarns 8 mio. stemmeberettigede, som afgav deres stemme.

### Det britiske Imperium alarmeret over EU’s jordskælvvalg

27. maj 2014 – Det generelle resultat af valgene til EU-parlamentet i søndags var et ”politisk jordskælv”, rapporterede forkvinde for det tyske parti, Bürgerrechtsbewegung Solidarität, Helga Zepp-LaRouche<sup>1</sup>, i går under en diskussion med medarbejdere. Den stærke anti-Europa-stemme, som fejede hen over et halvt dusin lande – i nogle lande for ”venstreorienterede” partier, i andre for ”højreorienterede” partier – var især bemærkelsesværdig i Frankrig, hvor Front Nationale (FN) fik dobbelt så mange stemmer som præsident Francois Hollandes Socialistparti, og i Det forenede Kongerige (UK), hvor partiet UKIP slog både de Konservative og Labourpartiet af banen for første gang i årtier.

Fr. Zepp-LaRouche advarede imod at tro, at Det britiske Imperiums pro-europæiske fraktion vil sidde og slikke sine sår ret længe; de er snarere klar over, at de må gå fremad meget hurtigt med deres fascistiske politik, taget i betragtning, at hele deres finansielle system nu er i færd med at falde fra hinanden.

Det britiske Imperiums hovedmedier, så som *Financial Times* og *Telegraph*, afspejler en følelse af voksende panik og er især bekymret over den strategiske betydning af de franske resultater. I en artikel med overskriften ”Skrap advarsel fra Europas vælgere”, rapporterer *FT*, at ”den populistiske bølge har været forbløffende” over hele linjen, men ”det mest alarmerende resultat var det i Frankrig. Front Nationales triumf og det rystende nederlag til Socialistpartiet har været et hårdt slag for Francois Hollandes dystre præsidentskab. Resultatet gør det sværere for Frankrig at spille en hel rolle ved siden af Tyskland som den europæiske integrations traditionelle drivkraft.” *FT* instruerer dernæst Hollande om, at han burde kaste sig på sværdet for Dronningen: hans ”smertefulde økonomiske reformprogram ... er muligvis upopulært. Men efter denne weekends resultater har hr. Hollande ikke mere at miste ved at holde fast ved den kurs.”

*The London Telegraph* understreger ligeledes, at nedtromlingen af Hollande ”rejser alvorlige spørgsmål om hans regerings evne til at gennemføre økonomiske forholdsregler, som eurozonen kræver for at bevare stabiliteten af EU’s enhedsvaluta” – dvs., at dette kunne kaste hele EU-projektet imod ’en hat på sned’. Italienske forretningspublikationer siger også, at æraen med europæiske reformer er forbi, eftersom den fransk-tyske Europa-alliance er færdig.

EU vil afholde (endnu) et topmøde i dag for ”at søge en vej ud af valg-hængedyndet”, rapporterer *Associated Press*, iflg. hvem, de skulle være ”rystede i deres grundvold.”

### ’Euroen har kurs mod opløsning’

29. maj 2014 – Talerør for City of London, Ambrose Evans Pritchard, skriver i *Daily Telegraph* i dag, at resultaterne af EU-valgene peger tydeligt på en opløsning af eurozonen. Med hensyn til Storbritannien siger han, at det har kurs mod et nyt forhold til Den europæiske Union.

Han skriver: ”De europæiske ledere må fremover regne med, at det britiske folk vil stemme for helt at forlade EU, med mindre de får tilbudt en helt ny dispensation: toldfri adgang til det fælles marked efter de samme retningslinjer, som gælder for Tyrkiet eller Tunesien; og en befrielse fra Acquis Communautaire<sup>2</sup>, det 170.000 siders bygningsværk, bestående af direktiver og regler, som dræner suveræniteten bort.” Alt imens han siger, at fanatikere ønsker et rent brud, så ved mere afdæmpede hoveder, at ”EU’s globale troværdighed ville blive rystet, hvis en af dens største stater – og den ene af to ledere i opbuddet af militær magt – skulle vende ryggen til og gå i væmmelse ...” Han ser altså en løsning som ’Det Hellege Romerske Rige’ for Storbritannien og EU.

Hvad euroen angår drejer spørgsmålet sig om ”det seismiske chok” eller jordskælvet i Frankrig med Front Nationals ødelæggende sejr. Han hævder, at han spurgte dette partis leder, Marine Le Pen, hvad der var det første, hun ville gøre, hvis hun blev præsident, hvortil hun svarede, ”instruere det franske Finansministerium om at udarbejde planer for den umiddelbare genindførelse af francen, dette store symbol på emancipation fra den engelske besættelse (den engelske franc).” Hvis en lovmæssig afvikling af eurozonen ikke gennemføres, ”vil euroen blokere for alle økonomiske beslutninger. Frankrig er ikke et land, som kan acceptere formynderskab fra Bruxelles. Vi er bukket under for slavementalitet”, sagde hun.

Efter en detaljeret redegørelse for anti-euro-sejrene i Spanien, Grækenland, Danmark osv., skriver han, at ”Finanspagten” har sat en dommedagsmaskine i gang, og den kendsgerning, at ECB nu må gå over til negative rentesatser demonstrerer, at ”noget er rivende galt”. Desuden vil det ikke fungere. Han konkluderer, at eurozonen er på vej til at gå i opløsning.

<sup>1</sup> Helga Zepp-LaRouche er også stifter af det Internationale Schiller Institut i 1984 med afdelinger i mange lande. Schiller Instituttet fejrer således 30-års jubilæum i år. (-red.)

<sup>2</sup> Gældende EU-ret eller gældende fællesskabsret, også kaldet EU-ret og ofte forkortet til EU-retten.



## Glass-Steagall, Italien: Nyt lovforslag om bankopdeling i det italienske parlament

30. maj 2014 – Deputerede i parlamentet fra Berlusconi's Forza Italia (FI), såvel som fra det højreorienterede parti FDI (Fratelli d'Italia) fremlagde deres udkast til et lovforslag om opdeling af bankerne på en pressekonference for to dage siden. Lovforslaget blev indgivet den 27. marts til Deputeretkammeret og har nummer C.2240. Det er stillet af: Maurizio Bianconi, Pietro Laffranco, Antonio Marotta, Fabrizio Di Stefano (FI) og Massimo Corsaro (FDI).

Det er første gang, at FI, som udgør den anden største gruppe i Parlamentet, har taget et formelt initiativ til fordel for bankopdeling. FDI, derimod, har ført en fremtrædende kampagne for bankopdeling.

Hr. Bianconi kommer fra Arezzo, samme by som rådsmand fra Toscana Gabriele Chiurli, som også har ført en fremtrædende kampagne for Glass-Steagall, men som befinder sig på den modsatte politiske side.

Under pressekonferencen, iflg. rapporter fra Il Velino/AGV News, understregede Bianconi, at deres lovforslag er det eneste, blandt de øvrige lovforslag om bankopdeling, som har været stillet i Parlamentet, som "foreskriver en direkte procedure", idet det ikke pålægger regeringen at udarbejde udkastet til den endelige lov, men det angiver de præcise ændringer til den nuværende banklov. "Det fastslår, at italienernes opsparede penge investeres i realøkonomiske aktiviteter og hjælp til forbrug, iht. en liberal logik og ifølge konceptet ... at profit skal være etisk. Dette er i direkte kontrast til ledere af Banksammenslutningen, som ønsker at eliminere Kreditkooperativer og Kooperative Banker. Vi vælger i stedet dette banksystem, og ikke store monopolselskaber, som kun er til gavn for at finansiere kapitalen."

Corsaro sagde: "En adskillelse af kommercielle banker og investeringsbanker er den eneste forholdsregel, som kan beskytte bankindskydere og kontohavere, det være sig fra husstande eller foretagender, imod bankernes anvendelse af pengene til spekulation med det eneste formål at gøre deres aktionærer rige, med fare for at bortlede private indskud. Det er ikke tilfældigt, at en lignende lov, den berømte Glass-Steagall, blev introduceret i amerikansk lovgivning i 1929 (sic) som første forholdsregel til forsvar af økonomien mod den Store Krise. Lovens ophævelse i slutningen af 80'erne (sic) var første skridt i den vilde ændring af økonomien mod finansspekulative værdipapirer og frembringelsen af den enorme spekulationsboble." I indledningen kritiserer lovforslaget de europæiske såkaldte forslag til bankopdeling, såsom Liikkanen-forslaget, fordi "fra et reguleringsstandpunkt er det simpelt hen ikke nok blot at adskille bankaktiviteterne, eftersom det ikke løser problemet med, at en enkelt enhed udfører, selv med begrænsninger, begge aktiviteter. Vi må derfor intervenere afgørende og skelne mellem de to former for banker med en klar adskillelse af de enheder, som opererer i den ene kategori, fra de enheder, som opererer i den anden kategori."

## Rusland:

### Glazyev iredettesætter USA's krigspolitik i Ukraine

30. maj 2014 – Rådgiver til den russiske præsident, Sergei Glazyev, sigtede direkte på USA's krigspolitik for to dage siden med bemærkninger, som blev bragt i både de russiske og vestlige medier.

Ifølge Bloomberg kom Glazyev, som akkompagnerer den russiske præsident Putin i Astana, Kasakhstan, med anklager, der gik ud på, at Kiev-regimet er direkte kontrolleret af USA, som søger at starte "en tredje verdenskrig". Han sagde, at "Dette kan ikke kaldes andet end vanvid – bombning af byer, lufthavne og en optrapning af umotiveret vold imod deres egen befolkning."

Han sagde, at USA er i færd med "at åbne op for udfoldelsen af en krig i Ukraine efter at have organiseret et kup og sat deres egne folk ved magten, for at bruge Ukraine som en detonator imod Rusland og Europa. Der er voksende kaos i Ukraine, og dette kaos antager i stigende grad karakter af en global katastrofe." Glazyev tilføjede, at situationen i Ukraine allerede er en *de facto* krig. "Enhver krig i Europa resulterer i store gevinster for USA i styrkelsen af dets geopolitiske indflydelse, og de holder fast ved denne tradition", sagde han.

Under sine bemærkninger opfordrede Glazyev den nyvalgte ukrainske præsident, Petro Poroshenko, til at standse den militære straffeekspedition, som nu er i gang i landets østlige del, for at "bryde den onde cirkel med lovløshed."

I stedet gør Poroshenko det modsatte. "Han opfordrer tropperne til at optrappe volden. Ifølge de rapporter, som vi modtager, gav Poroshenko den 29.-30. maj ordre om at fuldføre operationen for enhver pris, inklusive anvendelse af fly, bombardementer og tungt artilleri imod byer og indbyggere i Donbass", sagde han, rapporterer RIA Novosti. Han sagde, at Poroshenko er fanget af "tre illegitime ting: den illegitime junta, som bragte ham til magten, de illegitime valg, som udnævnte ham til præsident, og den illegitime anvendelsen af militærmagt imod befolkningen."

## Lyndon LaRouche:

### Hovedtale til konference i Moskva 29. maj

Lyndon LaRouche holdt hovedtalen til en heldags videnskabskonference i Moskva i går (29. maj), med en 20 minutter lang videotale med titlen "Udsigterne for menneskehedens overlevelse".

Den Internationale Videnskabskonference om Den Varige Udvikling af Menneskeheden i Natur-Samfund-Menneske-systemet (i anledning af 90-års fødselsdagen for P.G. Kuznetsov) blev i fællesskab sponsoreret af Det russiske Videnskabsakademi, Dubna Internationale Universitet for Natur, Samfund og Menneske, samt et par andre videnskabelige institutter.

Vi bringer her et uddrag af LaRouches præsentation, som oprindeligt blev indtalt den 24. maj. Vi anbefaler, at man læser hele den spændende tale (på engelsk) på: <http://larouchepac.com/node/30928>

**Udsigterne for Menneskehedens bevarelse,  
af Lyndon H. LaRouche, jr.**

”Jeg er beæret i dagens anledning, som er blevet muliggjort af professor Bolshakov og ærede gæster. Jeg anerkender det ærefulde i at være med her, ved denne anledning, for at dele 90-års mindedagen for min afdøde ven og samarbejdspartner fra mindeværdige år: Pobisk Kuznetsov. Jeg er professor Bolshakov taknemmelig, og taknemmelig for invitationen til denne lejlighed, i Videnskabsakademiets historisk ærværdige tradition.

Tiden er kort, og jeg vil derfor gå direkte til emnet, som jeg anerkender og deler under den aktuelle titel ’Udsigterne til Menneskehedens Bevarelse.’

Det er et emne, som på nuværende tidspunkt har sin egen voksende betydning for både Rusland og verden. Det er et spørgsmål om nye indsigter, som er overhængende relevante og af absolut historisk vigtighed. Det er til ære for videnskabeligt fremskridt i verden som helhed, med hensyn til spørgsmål, som nu ligger umiddelbart forude. Disse spørgsmål drejer sig om fremskridt inden for både videnskaben og menneskeheden. Dette er allerede nu spørgsmål af umådelig værdi: spørgsmål, der skal tages i betragtning ud fra synspunktet om stadig større marginer af indsigt, som jeg har fået under studier af visse afgørende implikationer, som jeg på de seneste har erkendt som en dybere indsigt i det, som Vladimir Ivanovich Vernadskij opnåede af resultater, både med hensyn til videnskab og for menneskehedens fremtid.

Det drejer sig om spørgsmål i hans arbejde, som, for mig, når det betragtes i et nutidigt lys, har den relativt set største betydning for menneskehedens fremtid, for hele planeten.

Som en konsekvens heraf, som jeg ser det, findes den største betydning af Vladimir Ivanovich Vernadskijs videnskabelige arbejde i det, som jeg med stadig større indsigt er nået frem til at erkende har en endnu større relevans for den rolle, som videnskaben har vedr. ståstedet for menneskehedens bestræbelser på at fuldkomngøre vor indsigt i udsigterne for menneskehedens fremtidige skæbne.

Dette drejer sig ikke blot om foranstaltninger for Jorden i dag, men også om en dybere indsigt i at skelne den fremtidige rolle, som det sande princip for menneskeligt liv i vort solsystem i særdeleshed spiller. Dette fordrer en dybere indsigt i de karakteristiske træk af den kvalitet, som den menneskelige arts liv har, en kvalitet, der karakteriseres ved at være absolut hævet over alle andre arter, som vi i øjeblikket kender til. De fremskridt, der ligger i Vladimir Ivanovich’s arbejde, fra da han var en tjener for et i sandhed unikt princip om menneskeligt liv, skal derfor placeres adskilt fra, og hævet over, alle andre nuværende kendte betragtninger. I hans arbejde ligger der ting af betydning, som vi kan opdage i dag, og som ligger ud over alt andet, som videnskaben hidtil sædvanligvis har taget i betragtning.

Derfor ligger det afgørende eftertryk af begrebet om liv som noget, der forekommer inden for tid, på erkendelsen af, at betydningen af tid faktisk skal lokaliseres, ikke i tid som sådan, men snarere som en udmålt tid inden for de autoritære grænser af det mest unikke, og mest virksomme princip om fremskridt, som nu er til rådighed, med

hensyn til selve det menneskelige livs egen videnskabelige kundskab og praksis.”

### **Spørgsmålet om krig**

”Det presserende vigtige spørgsmål, vi har for os, er spørgsmålet om den aktuelle dårskab blandt nationerne, fejlagtige handlinger, som må korrigeres ved hjælp af etableringen af en ægte orden i et samarbejde mellem de umiddelbart villige nationer blandt os. Kort sagt, så må vi gøre en ende på krig som en global institution, en institution, som i sig selv meget snart faktisk må blive forvist til fortiden.

Vi er nu konfronteret med kendsgerningen om aktuelt frembrydende trusler med globalt potentiale, som truer vor planet med faren for en termionuklear krigs evne til at frembringe en hurtig udslettelse af den menneskelige art, og som fordrer, at vi hæver vore passioner op over begrebet om massiv krigsførelse. Vi burde have erkendt, og overvundet, en sådan krigsførelse i tidligere tider. For at opnå dette mål, er det nu i bogstavelig forstand en forudsætning for selve det menneskelige livs fortsatte eksistens, at der etableres en ny orden mellem suveræne nationer, som gør en ende på moderne, oligarkiske imperier i Zeus-traditionen.”

**GLASS-STEAGALL,  
IKKE EU-FASCISME  
Bankunionen vil tage dine penge  
og dit liv!**

**VI HAR LØSNINGEN PÅ  
DEN ØKONOMISKE KRISE:**

**Glass/Steagall bankopdeling  
Nyt kreditsystem  
Infrastruktur–Fusionsøkonomi  
Få hele Schiller Instituttets udførlige  
Trepunktsprogram for en økonomisk  
genrejsning i Danmark:**

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

**KOM TIL POLITISK  
ORIENTERINGSMØDE:**

**Tirsdag 10. juni kl. 19.00**

**Schiller Instituttets kontor,  
Sankt Knuds Vej 11, kld. tv.,  
1903 Frederiksberg C.  
Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06  
Eller vær med via Google Hangouts**

**Kontakt Aarhus:  
Janus Kramer: 28 51 87 50  
Hans Schultz: 60 16 40 96**

**Tag Ansvar! Vær en Nationsbygger!**